

kedes for kommunerne at tjene på det og er lyk- kedes for de private firmaer at få folk i arbejde.

Der er mange gode kræfter i gang alle steder, men det er vigtigt at sige til socialrådgiverne, at efter regeringsskiftet i 2001 skal socialrådgiverne altså ikke bare vende sig om og tage tilskud ned fra hylderne. De skal vise, at de tror på, at den enkelte kan komme i arbejde og blive integreret, det er målet.

Kl. 18:38

Formanden:

Fru Astrid Krag for en sidste kort bemærkning.

Kl. 18:38

Astrid Krag (SF):

Jeg vil meget gerne være med til at kigge på, også meget gerne sammen med ministeren, om sprogcentre har mulighed for at løfte den opgave, de skal løfte i dag med hensyn til sprogundervisning. Det er egentlig et meget godt eksempel.

Jeg har lavet en lang liste med forslag, som jeg ville have taget med herop, hvis jeg havde haft lidt længere taletid; som nybegynder troede jeg, jeg havde længere tid. Men det er konkrete forslag, som ministeren jo har efterlyst i sin pressemeldelse, og jeg vil bare sige, at jeg vil være parat til at komme med spandevise af konkrete forslag til ting, vi kan sætte i gang, hvis ministeren vil indkalde til nogle brede forhandlinger med alle Folketingets partier om, hvordan vi får en bedre integrationsindsats.

I forlængelse af de to forslag til vedtagelse, der er fremsat, er jeg nødt til at spørge, om ministeren har et bud på, hvorfor det er nødvendigt med et afværgeforslag, og hvorfor vi ikke kan få en ordentlig redegørelse, så vi får debatten om integration i det offentlige rum, og vi får diskussionerne om prioriteringerne her i Folketingssalen. Hvorfor vil man ikke have de brede aftaler, ikke have en dialog og ikke inddrage alle, der har noget at byde på, i møder? Om det bliver med blødt brød eller ej, er jeg lidt ligeglad med.

Kl. 18:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 18:39

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg har aldrig udtalt mig imod brede aftaler, men jeg kender naturligvis historien og ved, hvor vanskeligt det var at få nogen som helst med på integrationsloven ud over Dansk Folkeparti. Det er Dansk Folkeparti, der har støttet regeringens politik, det er der jo ikke nogen grund

til at lægge skjul på, og integrationsloven giver en lang række muligheder for dem, der skal sørge for integrationen ude i landet, så der er ikke noget grundlæggende, vi har tanker om at lave om på. Men som sagt lytter jeg gerne.

Så vil jeg sige, at når man hele tiden taler om redegørelse, var det jo dejligt, hvis man var lidt mere konkret frem for det diffuse med, at vi bare skal have redegørelse. Jeg vil anbefale de tilstedeværende og dem, der lytter, at starte med at gå ind på Integrationsministeriets hjemmeside og se, hvor mange redegørelser der ligger der. Når man så har læst alle de redegørelser, kan man komme og fortælle mig ... Jeg kan se, at fru Astrid Krag ikke er så interesseret i at samarbejde, at hun overhovedet gider høre efter mit svar, og det er jo i sig selv interessant. Men det, jeg var i gang med at anbefale fru Astrid Krag fra SF, er, at hun læser alle de redegørelser, der er på ministeriets hjemmeside, og så kommer og fortæller mig, hvad det er, hun mangler af redegørelser.

Kl. 18:40

Formanden:

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:40

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg havde jo egentlig også tænkt mig at spørge til, hvordan det kan være så svært for regeringen – der jo ellers netop selv lægger evalueringer og alle mulige andre ting frem og synes, at det er et rigtig godt middel, og gerne pådutter både kommuner og organisationer og andre, som selvfølgelig modtager statslige penge, at lave evalueringer og redegørelser – at samle tingene sammen og bruge dem til at få en debat her i Folketinget om de mål og midler, vi bruger i integrationsdebatten. Men jeg vil sige, at afvisningen måske ikke kommer så meget bag på mig, set i lyset af at jeg igen hører en minister, der negligerer de problemer, vi har med integrationen i Danmark. Vi hører igen en minister, som åbenbart bakker op om statsministeren: De uroligheder, vi så, var de unges eget ansvar, det var deres familiers ansvar; selv hvis forældreevnen var fuldstændig forsvundet, var det også de familiers ansvar, og regeringen har absolut intet ansvar for at sikre, at integrationen foregår bedre, at de unge ikke render rundt og laver uroligheder, og at de har andet at tage sig til.

Det er jeg selvfølgelig ret skuffet over, for så kan man jo spørge sig selv, hvorfor man synes, man har brug for netop at bruge en masse mid-